

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 18 czerwca 1985 r.

Nr 13

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

96 — z dnia 29 maja 1985 r. w sprawie realizacji w 1984 r. rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej 105

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

97 — nr 80 z dnia 20 maja 1985 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent rolników indywidualnych 107

98 — nr 84 z dnia 28 maja 1985 r. w sprawie ustanowienia odznaki honorowej „Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych” 107

ZARZĄDZENIA:

99 — nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1985 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu Polskiego Czerwonego Krzyża 109

100 — Ministra Finansów z dnia 10 maja 1985 r. w sprawie zaniechania ustalania i poboru niektórych świadczeń, wchodzących w skład łącznego zobowiązania pieniężnego, od gospodarstw rolnych położonych na terenach górskich i górzystych 110

101 — Ministra Finansów z dnia 10 maja 1985 r. w sprawie zaniechania ustalania podatku rolnego od gruntów i od niektórych dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej od rolnych gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych służby zdrowia i opieki społecznej 110

102 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 maja 1985 r. w sprawie określenia inwestycji podejmowanych w celu ochrony zdrowia, od których przedsiębiorstwa państwowe nie wpłacają kaucji 110

103 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 10 maja 1985 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania świadczeń w zakresie wyżywienia, zakwaterowania i zwrotu kosztów przejazdu i przewozu sprzętu dla zawodników, trenerów i instruktorów oraz innych osób uczestniczących w imprezach sportowych i procesie szkolenia 111

104 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 15 maja 1985 r. w sprawie form prowadzenia działalności w dziedzinie rehabilitacji ruchowej przez ośrodki sportu i rekreacji, stowarzyszenia kultury fizycznej i ich związki, zakłady pracy i organizacje spółdzielcze 112

105 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 15 maja 1985 r. w sprawie zasad i trybu wydawania zezwoleń oraz zasad i warunków prowadzenia działalności w dziedzinie rehabilitacji ruchowej przez osoby fizyczne 113

106 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu z dnia 22 maja 1985 r. w sprawie dyscyplin sportu oraz gier zespołowych, w których zawodnikom mogą być przyznawane stypendia sportowe 115

96

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 29 maja 1985 r.

w sprawie realizacji w 1984 r. rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej

I.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Rządu o stanie rolnictwa i gospodarki żywnościowej w 1984 r. i stwierdza dalszy odczuwalny postęp w realizacji podstawowych założeń rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej do 1990 r.

W 1984 roku osiągnięto wysoki wzrost produkcji i wykonania planowanych zadań rocznych. Końcowa produkcja brutto wzrosła o 7%, a towarowa o 4,1%. Dochód narodowy wytworzony w produkcji rolniczej był o 2% wyższy niż w 1978 r. Zdecydowały o tym korzystny układ warunków przyrodniczych, wzrost dostaw środków produkcji i poprawa opłacalności produkcji rolnej, co powodowało rosnące zainteresowanie rozwojem produkcji i silniejsze zaangażowanie rolników.

Szczególnie dobre wyniki osiągnięto w produkcji ro-

linnej: zebrano ponad 66 mln ton jednostek zbożowych. Zbiory zbóż wyniosły ponad 24 mln ton i były najwyższe z dotychczas osiągniętych. Przyspieszony rozwój produkcji roślinnej odpowiada założeniom programu żywnościowego i stanowi dobry początek drogi tworzenia trwałej, własnej bazy paszowej dla rozwoju produkcji zwierzęcej. Przybliży to strategiczny cel programu, jakim jest osiągnięcie samowystarczalności wyżywienia narodu.

Nastąpiło zmniejszenie spadku pogłowia bydła, a stan pogłowia trzody ulega stopniowemu zwiększaniu.

Dzięki dobrym wynikom produkcyjnym rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego nastąpiły dalsza poprawa równowagi na rynku żywnościowym i wzbogacenie asortymentu towarów. Wzrost dostaw żywności przy równoległym wzroście cen detalicznych umożliwił dalsze ograniczenie zakresu reglamentowanej sprzedaży żywności.

W 1984 roku nastąpił dalszy wzrost eksportu produktów spożywczych, przy umiarkowanym tempie wzrostu

tu importu. Pozwoliło to na poprawę salda obrotów tymi artykułami i stworzyło możliwości zakupu komponentów wysokobiałkowych.

Korzystnym zjawiskiem jest wzrost o ok. 13% dostaw dla rolnictwa środków produkcji pochodzenia rolniczego. Natomiast w grupie środków produkcji pochodzenia przemysłowego wzrost wyniósł zaledwie 2,7% w stosunku do roku 1983. W rezultacie w dalszym ciągu na rynku występują braki wielu środków produkcji.

Realizacja ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin wpłynęła w 1984 r. na dalszy wzrost poziomu świadczeń socjalnych, przy równoczesnym rozszerzeniu ich zakresu. Należy oczekiwać, iż poprawa warunków ekonomiczno-finansowych Państwa, jak też przewidziany w ustawie wzrost składek emerytalnych pozwolą w 1986 roku na pełne zrównanie najniższych świadczeń emerytalnych rolników ze świadczeniami emerytalnymi pracowników zatrudnionych w gospodarce społecznej.

Działalność społeczno-zawodowych organizacji rolników pozytywnie wpływa na rozwój rolnictwa i poziom życia wsi.

II.

Sejm stwierdza, że wyniki rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej w 1984 r. nie dają podstaw do stwierdzenia, iż powyższe pozytywne tendencje są trwałe. Wpływa na to niepełna realizacja programu uchwalonego przez Sejm, a mianowicie:

— nakłady inwestycyjne w 1984 r. na rolnictwo i gospodarkę żywnościową wzrosły o 3,2%, podczas gdy w całej gospodarce narodowej — o 9%. Korzystną tendencją było, że przy ogólnym niewykonaniu planu nastąpił wzrost nakładów na zaopatrzenie wsi w wodę oraz na melioracje. Należy natomiast z niepokojem podkreślić, iż zadania melioracyjne przewidziane w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1983—85 nie zostaną wykonane. Niskie było również wykonanie planów w przemyśle pracujących dla rolnictwa;

— nakłady inwestycyjne na rozwój przemysłu rolno-spożywczego, pomimo przekroczenia planu o 15%, są zbyt niskie, aby można było przewyżczyć istniejące trudności w przetwórstwie płodów rolnych. Aktualne tempo inwestycji w tym przemyśle nie rokuje nadziei na eliminowanie występujących już obecnie strat w zagospodarowaniu niektórych surowców rolnych;

— dostawy sprzętu technicznego dla rolnictwa nie zaspokajają zapotrzebowania na kombajny do zbóż, zielonek, ziemniaków i buraków oraz na bardziej wydajne maszyny do stosowania środków ochrony roślin;

— nie notuje się poprawy jakości maszyn i części zamiennych; potwierdza to wysoki procent odrzutów przy ich odbiorze;

— zużycie nawozów w 1984 r. jest niższe o ponad 10 kg na 1 ha niż w roku 1980. To samo dotyczy nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych. Poważne zastrzeżenia wywołuje także terminowość dostaw środków ochrony roślin w stosunku do zapotrzebowania oraz brak proporcji w dostawach poszczególnych rodzajów tych środków.

— oceną sytuacji ekonomicznej w rolnictwie wykazuje, że od trzech lat pogarsza się relacja między cenami artykułów rolnych a cenami środków produkcji. Od dwóch lat następuje również mniej korzystny układ relacji dochodów ludności rolniczej do dochodów ludności pracującej poza rolnictwem;

— produkcję bydła cechowała nadal tendencja spadkowa. Rozpiętość stanu pogłowia między województwami jest niewspółmierna do istniejących możliwości produkcyjnych;

— brak opakowań utrudnia rozwój produkcji prawie wszystkich kierunków przetwórstwa. Jednocześnie widoczne są niedostatki w prawidłowej gospodarce opakowaniami. Dotyczy to skupu, magazynowania i wykorzystania opakowań.

III.

W celu stworzenia korzystniejszych warunków dla dalszej konsekwentnej realizacji programu żywnościowego w latach 1985—1990, a zwłaszcza złagodzenia występujących zagrożeń i ograniczeń, Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zaleca Rządowi:

— zapewnienie w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 odpowiedniego do potrzeb wzrostu nakładów na rozwój melioracji, zaopatrzenie wsi w wodę, reelektryfikację wsi, rozwój wybranych gałęzi przemysłu rolno-spożywczego oraz przemysłów wytwarzających środki produkcji dla rolnictwa, a także maszyny i urządzenia na potrzeby przemysłu spożywczego;

— zapewnienie poprawy jakości nawozów mineralnych, stopniowe zwiększanie udziału nawozów azotowych, zwiększenie dostaw wapna nawozowego, a zwłaszcza magnezowego, oraz stałej poprawy zaopatrzenia we właściwy asortyment środków ochrony roślin. W dalszym ciągu należy poświęcać uwagę zaopatrzeniu rolnictwa w kwalifikowany materiał siewny i sadzeniaki;

— stworzenie niezbędnych warunków do wyrównania tempa wzrostu produkcji roślinnej jako podstawy do wzrostu produkcji zwierzęcej. W rozwoju produkcji zwierzęcej należy kontynuować wzrost pogłowia trzody chlewnej oraz zahamować spadek pogłowia bydła;

— podejmowanie działań na rzecz rozwoju upraw roślin włóknistych, zwłaszcza lnu, jako ważnego krajowego surowca dla przemysłu lekkiego oraz zapewnienie modernizacji zakładów przetwarzających ten surowiec;

— podjęcie pogłębionej analizy kosztów produkcji rolnej i kosztów utrzymania ludności oraz doskonalenie w oparciu o wyniki tych analiz systemu kształtowania cen. Niezależnie od doskonalenia systemu cenotwórczego w gospodarce żywnościowej niezbędna jest korekta cen skupu od nowego roku gospodarczego w rolnictwie. Jest to konieczne zarówno ze względów produkcyjnych, jak i ze względu na dochody gospodarstw rolnych;

— zapewnienie bardziej intensywnych i skutecznych działań na rzecz poprawy zaopatrzenia rynku wiejskiego zarówno pod względem ilości, jak i struktury dostaw oraz rozwoju usług produkcyjnych dla ludności wiejskiej, a także doskonalenie funkcjonowania kontraktacji i skupu produktów rolniczych. Udział rynku wiejskiego w dostawach towarów przemysłowych powinien być proporcjonalny do liczby ludności zamieszkującej na wsi. Konieczne jest dalsze dostosowywanie dostaw artykułów żywnościowych do potrzeb ludności wiejskiej;

— celowe jest intensyfikowanie postępu biologicznego w rolnictwie w latach 1986—90, systemu wdrożeniowego i pracy służb doradczych. Wymaga to dalszego doskonalenia współdziałania służb instruktorsko-doradczych z organizacjami rolniczymi oraz organizowania specjalistycznego szkolenia producentów;

— zapewnienie właściwego układu stosunków między organizacjami rolniczymi a organami administracji państwowej, zgodnie z postanowieniami ustawy o społeczno-zawodowych organizacjach rolników.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stwierdza, że uzyskanie trwałej samowystarczalności w zaopatrzeniu w artykuły żywnościowe stanowi jeden z głównych warunków rozwoju naszego kraju. Stosownie do tego w narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 należy przewidzieć odpowiednie środki i działa-

nia, zapewniające skuteczną realizację zadań rządowego programu rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej do 1990 roku, a w konsekwencji podniesienie poziomu życia ludności.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

97

UCHWAŁA Nr 80 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 maja 1985 r.

w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent rolników indywidualnych.

W celu szczególnej ochrony warunków życia emerytów i rencistów — rolników indywidualnych, pobierających niskie świadczenia emerytalne, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Emerytury, renty inwalidzkie oraz renty rodzinne przysługujące na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 i z 1984 r. Nr 52, poz. 269), zwanej dalej „ustawą”, podwyższa się od dnia 1 lipca 1985 r. na zasadach określonych w § 2 i 3.

§ 2. 1. Emerytury i renty inwalidzkie przyznane do dnia 31 grudnia 1983 r. podwyższa się przez:

- 1) zwiększenie podstawowej ich wysokości o kwotę 600 zł miesięcznie,
- 2) zwiększenie dodatku do świadczenia za wartość gospodarstwa przekazanego państwu o kwotę 300 zł miesięcznie.

2. Renty rodzinne przyznane do dnia 31 grudnia 1983 r. podwyższa się przez ponowne ich obliczenie od podstawy wymiaru świadczenia, uwzględniającej odpowiednio kwoty, o których mowa w ust. 1.

§ 3. 1. Kwoty emerytur i rent inwalidzkich przyznawanych po dniu 31 grudnia 1983 r. nie mogą wynosić mniej niż 5 100 zł.

2. Kwoty emerytur i rent inwalidzkich, stanowiących podstawę wymiaru rent rodzinnych przyznawanych po dniu 31 grudnia 1983 r., nie mogą wynosić mniej niż 5 100 zł.

3. Za kwoty emerytur i rent inwalidzkich, o których mowa w ust. 1 i 2, uważa się kwoty emerytur i rent bez

dodatku: rodzinnych, pielęgnacyjnych, z tytułu odznaczeń państwowych, kombatanckich, za wartość gospodarstwa przekazanego państwu, za zrzeczenie się prawa do korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich oraz za zrzeczenie się użytkowania działki.

§ 4. Podwyższenia świadczeń wynikającego z uchwały dokonuje się z urzędu, a jeżeli prawo do świadczeń było zawieszona — na wniosek osoby zainteresowanej.

§ 5. Przy ustalaniu wysokości innych niż emerytury i renty świadczeń przewidzianych w ustawie, których wysokość jest uzależniona od najniższej emerytury lub renty, stosuje się nadal przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44).

§ 6. W uchwale nr 27 Rady Ministrów z dnia 4 marca 1985 r. w sprawie podwyższenia niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 4, poz. 29) po § 12 dodaje się § 12a w brzmieniu:

„§ 12a. Przy ustalaniu wysokości emerytur i rent innych niż wymienione w uchwale, a także innych świadczeń, których wysokość jest uzależniona od najniższej emerytury lub renty, stosuje się nadal przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44)”.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 6 ma zastosowanie od dnia 1 marca 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

98

UCHWAŁA Nr 84 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1985 r.

w sprawie ustanowienia odznaki honorowej „Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych”.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę honorową „Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem i może być nadawana pracownikom budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, innym osobom fizycznym oraz społecznym zbiorowościom w uznaniu ich wieloletniej, aktywnej pracy zawodowej i działalności oraz zasług dla rozwoju budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, w szczególności w zakresie: